

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *P. A. Ivensson*
 Härad: *Ö. Göringe, V. Göringe* Adress: *Tjörnarps*
 Socken: *Hjärås, Tjörnarps* Berättat av: *olika personer, se anteckn!*
 Uppteckningsår: *1945* Född år i

En gäst satt bak i vagnen. s. 1
Lik bävarnas orkede inte gå, när de
kom till en viss sten. s. 2.
Den Orde och drängar. s. 2-3
Bäckhästen s. 3.
Skogsman. s. 3.

(H. G. 21.)

M. 9620:1.

Landskap: Skåne Upptecknat av: R.A. Svensson
Härad: Östra Göinge Adress: Tjörnarps
Socken: Hjärsås Berättat av: Predikant A. Jeppason
Uppteckningsår: 1945 Född år 1852 i Hjärsås

En sägen. En dräng var ute och körde en kväll. Han hade intet som helst till lass. Då han kört ett stycke, började hästarna att arbeta av alla krafter med den tomma vagnen. De drogo, så att de vore alldeles genomsvotta. Drängen fortsatte att köra, men till slut förstod han, att något galat var på färde, och han började övertänka, om någon eller något mytiskt väsen kunde finnas i vagnen.. Då han hade hört, att, om så var förhållandet, så skulle man genom en av hästarnas huvudstolar kunna se det otäcka väsendet. Han stannade därför vagnen och gick fram till hästarna och tog huvudstolen av den ene hästen och tittade igenom densamma. Då fick han se, att en gäst satt bak i vagnen. Så fort denne fann sig upptäckt, hoppade han av vagnen. Men nu gällde det för drängen att fortast möjligt få huvudstolen på hästen igen, i annat fall komne han att få en örfil av gästen. Kunde en person, som var i samma ställning som drängen, i en hast få huvudstolen på hästen, så var det ingen fara för anfall av gästen. Ja, om så ^{na} blott fick huvudstolen om det ene av hästens öron, så var det nog. -- Sedan gästen hoppat av vagnen, kunde hästarna med stor lätthet draga densamma, och allt gick bra.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

M. 9620:2.

Landskap: Skåne Upptecknat av: R. A. Swansson
Härad: Västra Göinge Adress: Tjörnearp
Socken: Tjörnearp Berättat av: Fru Hilda Andersson
Uppteckningsår: 1945 Född år 1870 i Tjörnearp

En sägen, som fru Andersson hört av sin mor, född 1810.

En man från Guanarp, Tjörnearp, brukade flitigt gå till kyrkan i Tjörnearp. Då han kommit förbi kvarnen, brukade han sitta och vila på en sten. Detta gjorde han varje gång, han gick till kyrkan. -- På den tiden bar man alltid de döda till kyrkan, och det gick bra, ända till dess man kom till stenen. Sedan erkände inte bärarna mer. Där måste de stanna. Då hittade någon på att läsa Fader vår. Så snart denna bön var läst, kunde åter bärarna erka ned den döde.

Även denna sägen är berättad av Fru Andersson, som fått den av mormodern.

En dräng från Karlarp (Karlarp är en by i Tjörnearp) brukade, då han gick till kyrkan, och det gjorde han ofta, att gå på vattnet över Tjörnearps-sjön. Detta kunde inte den ende tåla utan gjorde allt för att få drängen till att skratta, då han satt i kyrkan. Det syntes inte till att lyckas. Drängen gick fortfarande till kyrkan, och han gick alltid på vattnet. En söndag, då han kommit till kyrkan, infann sig också den ende där och hade en skinnrem med sig. Nu ställde sig den ende vid en pelare och slet och bet i remmen, men till slut slog han huvudet i pelaren. Då sade

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

M: 9620:3.

Landskap: Skåne Upptecknat av: R. A. Svensson
Härad: V. Göinge Adress: Tjörnarp
Socken: Tjörnarp Berättat av: Fru Hulda Andersson
Uppteckningsår: 1945 Född år 1870 i Tjörnarp

ärängen: "Det var rätt till dig!" Men därmed kunde icke ärängen mer gå på vattnet. När han kom ned till sjön och skulle försöka att gå på vattnet sjönk han ned i det snöa.

Sista
2/3

Även följande två sägner äro berättade av fru Andersson, som fått dem av sin far, som föddes 1845. Den ~~sista~~ hör till Nerre Mellby och den andra till Tjörnarp

En kväll kom bäckshästen ända fram till huset, där mannen bodde. Han var vit till färgen och hade röda ögon. När han stått framme vid trappan en stund, gick han in på logen, och sedan gick han ned i bäcken, som flöt i enedelbar närhet av stugan eller gården. Där nere i bäcken plaskade han en stund.

Den andra sägnen har fru Andersson fått av sin mor.

Modern var en dag ute och vandrade i Åkarps skogar. (Åkarp ligger i Tjörnarp) Sen hon gick där, fick hon sällskap med skegssnan, som var en vacker flicka. De vandrade genom skogen och hade sällskap en god stund, men plöteligt försvann skegssnan (skegsjungfrun).

Både mor och far och mor vere absolut övertygade om att vad de berättade var riktigt.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!